

TE GAST IN

Oman

Maak kennis met het échte leven!

TE GAST IN **Oman**

Samenstelling en redactie

Nicolien Zuiddgeest en Kees van Teeffelen

Uitgeverij Informatie Verre Reizen

Colofon

Uitgave

Informatie Verre Reizen VOF

Postbus 1504, 6501 BM Nijmegen

T 024-355 25 34

E info@te.gastin.nl

I www.tegastin.nl

Samenstelling en redactie, Nicolien Zuidgeest en Kees van Teeffelen

Eindredactie, Kees van Teeffelen

Foto omslag, David Steele/iStock.com

Vormgeving, Mike van de Mortel

Druk, 2^e herziene druk, februari 2015

ISBN 978-94-6016-055-4

Andere uitgaven TE GAST IN:

Indonesië • Maleisië • Thailand • Myanmar • Vietnam • Laos • Cambodja • China • Zuid-Korea • Japan • India • Nepal • Bhutan • Sri Lanka • Egypte • Marokko • Turkije • Jordanië • Iran • Oman • Israël • Palestijnse gebieden • Ghana • Ethiopië • Oeganda • Kenia • Tanzania • Namibië • Zuid-Afrika • Guatemala & Honduras • Costa Rica & Panama • Nicaragua • Cuba • Curaçao • Suriname • Peru & Bolivia • Argentinië & Chili • Rusland & Oekraïne • Australië & Nieuw-Zeeland • VS & Canada

© 2015 Informatie Verre Reizen VOF

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm, internet of op welke andere wijze dan ook zonder voorafgaande toestemming van de auteurs en de uitgever.

Deze uitgave werd met de meeste zorg samengesteld. Indien deze toch onjuistheden blijkt te bevatten, kunnen uitgever en auteurs daarvoor geen aansprakelijkheid aanvaarden.

Inhoud

Een warm welkom	5
Nicolien Zijldgeest	
Zwart, wit en bonte bling-bling	12
Martien Huisman	
Een kosmopolitische handelsnatie	18
Nicolien Zijldgeest	
Heimwee naar het oude Nizwa	28
Martien Huisman	
Vrouwen grijpen hun kans	34
Nicolien Zijldgeest	
Van lemen huizen naar moderne villa's	40
Corien Hoek	
Zoet, pittig en gevarieerd	46
Martien Huisman	
Dadels en parmaham op de Groene Berg	51
Joost Delissen	
Een tijdelijk paradijs	58
Martien Huisman	
Reisinformatie	65
Woordenlijst	78
Verdere informatie	80

Een warm welkom

Oman is een van de populairste reisbestemmingen in het Midden-Oosten. Een fourwheeldrive met chauffeur brengt je in een week tijd langs de hoogtepunten. Wat te denken van koffiedrinken bij bedoeïenen, *dune bashen* in de woestijn, poedelen in een berg-rivier, bewonderen van groene zeeschildpadden en shoppen in een winkelcentrum vol gesluierde dames.

“Bezoek ontvangen is leuk. Iedereen heeft weer wat nieuws te vertellen. Iedere persoon is anders”, zegt Umm Saïd, terwijl ze in een nep-Victoriaanse leunstoel met fluwelen zitting plaatsneemt in haar huis. Het gezinsonderkomen is gebouwd van een metalen frame en overdekt met palmladeren. Sinds 30 jaar ontvangt de dame toeristen in huis. Niet alleen toeristen, iedere bezoeker is welkom.

Umm Saïd (56) woont aan de rand van de woestijn, de Wahiba Sands. Een rozerode zee van zand ten zuidwesten van Sur. Eenzaam voelt ze zich er niet, integendeel. De *bidiyya*, het plat-teland, zoals de woestijn ook wel wordt genoemd, is Umm Saïds thuis. “Ik geniet van de ruimte en de stilte. Ik voel me veilig met de natuur om me heen”, zegt ze, terwijl ze haar kleurrijke hoofdoek schikt. De gele henna op haar gezicht en voeten, tegen veroudering en een te bruine huid, kleurt goed bij haar omslagdoek. De zwarte henna op haar vingertoppen steekt er fel bij af. Dochter Amal loopt het huis binnen en zwaait met een plastic fles. Er rammelt iets. Geen geest, maar een schorpioen. Amal

Thuis bij Umm Saïd – Foto: Nicolien Zuijdgeest

lacht om mijn schrikreactie. “Ik heb alle soorten schorpioenen al eens gevangen. Er is maar een handvol dat levensgevaarlijke steken toebrengt. Slangen zijn gevaarlijker.” “Jij bent levensgevaarlijk Amal!”, grapt Ahmed, de chauffeur die mij en mijn reisgenoot tijdens de rondreis vergezelt.

Een oudere zus, Riyam, schenkt koffie in kleine wigvormige kopjes die op het Arabisch Schiereiland domineren. De geur van kardemom vermengt zich met warme woestijnwind. Buiten voert Abdallah, de man des huizes, zijn kamelen gras en dadels als krachtvoer. “Het zijn racekamelen. Iedere dag loop ik een uur met ze. Soms bind ik ze aan mijn terreinwagen vast zodat ze op snelheid mee kunnen rennen.”

Een mobieltje rinkelt. Abdallah neemt op. Het is zijn schoonzoon die uit Qatar de uitslag van de kamelenrace doorbelt waar hij aan meedeed. Ondertussen schenkt Riyam vlijtig koffie bij. Abdallah vertelt dat het al weer ruim vijftig jaar geleden is dat de ‘echte’ kamelenkaravanen voorbij trokken. “Tot 2000 liep ik een aantal keer per jaar met mijn kamelen naar Sur om rijst en meel te kopen. “Nu neem ik liever de auto, dat gaat een stuk sneller.”

Na het derde bakje koffie schudt Ahmed het kopje in zijn rechterhand een paar maal heen en weer en geeft het terug aan Riyam. Het signaal voor vertrek.

Steile zandhellingen

De metershoge duinengalerijen aan weerszijden van de vallei kleuren rood in de namiddagzon. Zwart geblakerde struiken herinneren aan barbecues van eerdere bezoekers.

Vol gas en enthousiasme rijdt Ahmed de steile zandhellingen op. Op de top lijkt de auto gevaarlijk loodrecht naar beneden te kantelen. Zestig graden, *dune bashing*, Ahmed straalt en geniet. Na de tweede helling durf ik ook te genieten. De beroemde Britse ontdekkingsreiziger Wilfred Thesiger, die tussen 1945 en 1950 de woestijnen tussen Saoedi-Arabië, Oman en de Verenigde Arabische Emiraten per kameel doorkruiste, zou deze vorm van vertier vast afkeuren.

We rijden veertig kilometer de woestijn in naar een avontuurlijke overnachtingsplek. De horizon reikt voor ons uit tot aan het *1000 Nights Desert Camp*, waar we met een omvangrijk buffet worden verwelkomd. De beloning voor het slapen gaan is een hemel met duizend sterren.

Dune bashing is leuk, maar soms zit de auto vast in het zand – Foto: Jaap Croese

“*Taliban, jump!*”, klinkt het vanaf de rotsen in Wadi Bani Khalid. Achter elkaar springen Pakistaans uitzijnde mannen in traditionele pofbroeken zonder bovenkleding in het heldergroene water, aangemoedigd door toeristen. De waterbommetjes zorgen voor hilariteit. Stroomafwaarts richting de palmbomen bieden tenten, rieten hutjes en parasols op kiezelstranden schaduw aan ouders, terwijl kinderen vanaf bruggetjes in het water springen.

Wadi Bani Khalid is een geliefde plek waar in het weekeinde de airconditioning van de stad wordt verruild voor natuurlijke verkoeling. Na een verfrissende duik vervolgen we onze weg. We gaan richting zee, in de hoop schildpadden te zien.

‘Rouw van buyten, goet van binnen’, noteerde de Hollandse koopman Padtbrugge in zijn verslag toen hij in 1672 Oman aandeed. Rauw, zo zien de mannen op landpunt Ras al-Hadd eruit. Zwaar bebaarde mannen in *dishdasha* en eeltplek op het voorhoofd van het bidden vallen op tussen de westerse toeristen, Indiase weekendgasten en Omanitische gezinnen.

Aandachtig luistert de groep naar de uitleg van de parkwachter over de beschermde groene zeeschildpadden, die de oceaan van mijlen ver overzwemmen om op dit strand te nestelen. Zodra een schildpad klaar is met het leggen van haar eieren, mogen om beurten kleine groepjes onder begeleiding de schildpad gadeslaan, terwijl zij haar nest met zand toedekt. Een Brits jongetje staat te dicht bij de nestrand en dreigt boven op moederschildpad te vallen. Een bebaarde man trekt hem terug. Padtbrugge's omschrijving van de Omaniëten schiet door mijn hoofd: 'In omgang zijn ze zowel onder elkaar als tegen vreemdelingen beleefd, minnelijk, gulhartig en gedienschtig.'

Snelwegkunst en rozenwater

Al Hamdoellilah, 'God zij geprezen', valt te lezen op borden langs de snelwegen. Onderweg valt de bouwwoede op: nieuwbouwwoningen, winkelcentra en andere nieuwe constructies verrijzen uit de grond. De centrale ligging van Muscat zorgt ervoor dat we tijdens de rondreis een paar keer terugkomen in de *capital area*. Hoe dichterbij de 'randstad', hoe meer snelwegkunst de rotondes verfraait. Manshoge zeilschepen, reusachtige wierookbranders en imposante koffiepotten symboliseren 's lands rijke verleden.

Vanuit de hoofdstad rijden we naar Jebel Akhdar, de Groene Berg. Een hinderlijk piepsignaal herinnert Ahmed eraan dat hij harder rijdt dan de toegestane 120 kilometer per uur. Een weg vol haarspeldbochten voert ons langs steile bergruggen, groene terrassen en kleine dorpen richting Al-Ayn.

De oogsttijd voor rozenblaadjes is voorbij, zegt Mohamed Awad als we aan zijn poort kloppen. Hij heeft al meer dan veertig jaar ervaring in het produceren van rozenwater, dat als een gebaar

van hoffelijkheid vaak voor een maaltijd op de handen van de gasten wordt gesprenkeld. De rozenblaadjes worden voor dag en dauw geplukt als de geur het meest intens is. In zijn werkplaats laat hij een vers gebotteld flesje rozenwater ruiken. Met een vies gezicht trek ik mijn neus terug. Het spul ruikt vreselijk. Mohamed grinnikt: “Het proces is nog niet voltooid.”

Mohamed ziet de oogsten van de afgelopen jaren kleiner worden doordat er steeds minder irrigatiewater beschikbaar is. Daarnaast zijn jongeren meer geïnteresseerd in moderne technologie. “Mijn kinderen kennen de geheimen van het filterproces, zij zullen mijn werk overnemen. Ik heb er twaalf, en jij?” Ik grijns en zeg dat mijn lot in Gods handen is. Als we afscheid nemen, fluistert hij in mijn oor: “Ik hoop je de volgende keer te zien met heel veel kinderen.”

Welvaart

Na de verkenning van het binnenland belooft Ahmed een spectaculaire terugreis naar de kust via Wadi Bani Awf. De onverharde weg langs steile afgronden en door onbeschrijfelijk mooie natuur maken de terugreis naar de hoofdstad tot een avontuur. De stad leeft op na zonsondergang. Voor de ingang van de overdekte soek in Mutrah stappen in zwart gesluerde vrouwen uit terreinwagens. Op de boulevard spelen oudere heren een gezelschapspel, het zand dient als bord. Twee jongemannen begroeten elkaar met de neuskus. Reclameborden aan gevels vragen aandacht voor uiteenlopende diensten: een schoonheidsbehandeling, autorijlessen en investeringsadvies. De City Centre Mall in een buitenwijk biedt andere consumptiemogelijkheden. Kinderen genieten van ijs en speeltoestellen. Omaniëten en Indiërs rekenen in de boekwinkel titels af als

De boulevard van Mutrah – Foto: Klemen Mistic/Shutterstock.com

De Arabische bananenrepublieken, De waarheid achter de CIA, Vijftig tinten grijs en Hoe zeg ik nee? Giechelende meiden flirten met jongemannen, Bluetooth blijkt daarbij een handig medium. De moderne tijd belooft ook instant geluk. Televisieprogramma's als *Ahka Sawt*, de Omaanse variant van *The Voice*, bieden jongeren een opstapje naar een zangcarrière, billboards prijzen de nieuwe Hummer aan, terwijl dagbladadvertenties 360 graden transformaties tegen overgewicht beloven, zonder dat de klant moeite hoeft te doen. En ook nog ISO gecertificeerd. Wat wil een mens nog meer? Een taxi bijvoorbeeld, want Ahmed heeft vanavond vrij en de Mall sluit. Ik speur de parkeergarage af. Geen taxi te bekennen. Achter me vraagt een stem: *"Do you need a ride?"* Ik draai me om en kijk ik in de donkerbruine ogen van een jongedame. Van top tot teen gehuld in een zwarte *abaya*, haar gezicht zichtbaar ondanks één laagje *niquab*, gezichtssluier. Ze vindt het 'niet netjes' dat mijn reisgenoot me niet vergezeld heeft. Graag ga ik in op haar aanbod. Het voelt als een warm welkom.

Reisinformatie

Ambassades

Communicatie

Documenten en douane

Elektriciteit

Eten en drinken

Feestdagen en festivals

Foaien

Fotograferen en filmen

Geld

Gezondheid

Inkopen

Klimaat en kleding

Land en bevolking

Landschap

Omgangsvormen

Openingstijden

Religie

Tijdsverschil

Transport

Uitgaan

Veiligheid

Woordenlijst

Verdere informatie

TE GAST IN **Oman**

De landenuitgaven TE GAST IN bevatten artikelen van meerdere auteurs die een speciale band hebben met een land. Zij schrijven op levendige wijze en met kennis van zaken over onderwerpen die hen na aan het hart liggen. Het geeft een goed inzicht in de levenswijze en omgangsvormen van de bewoners van het land. Bovendien bevat elke uitgave nuttige reistips. Een aanrader voor iedereen die interesse heeft voor verre landen en wil weten wat er achter de schermen gebeurt.

Door de ligging aan zee staat Oman al eeuwen bloot aan invloeden vanuit alle windstreken. De handel in wierook en specerijen zorgde voor wereldwijde contacten van Azië tot Oost-Afrika. Vandaag de dag vind je de gevolgen van deze economische en culturele uitwisseling terug in alle delen van de Omanitische samenleving. Op culinair gebied is deze sterk beïnvloed door de Indiase keuken terwijl ook Zanzibari *food* erg in trek is. De afgelopen decennia is er onder sultan Qaboos veel veranderd in Oman. De levensstandaard van de bevolking is een stuk hoger geworden en de positie van vrouwen is sterk verbeterd. Veel families hebben hun lemen huis verruild voor moderne villa's. De soek en het fort van de oude hoofdstad Nizwa zien er als gevolg van grootscheepse renovaties weer als nieuw uit. De traditionele klederdracht maakt steeds meer plaats voor uniforme gewaden. Maar ondanks de modernisering houden de Omaniëten belangstelling voor hun cultureel erfgoed. Dat blijkt bijvoorbeeld uit de populariteit van het Salalah Festival, waarbij veel aandacht is voor oude ambachten en traditionele dans en muziek.

'TE GAST IN is het ultieme voorpretboekje'
Flying Dutchman Magazine

www.tegastin.nl